جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۸۰۶ | دوشنبه ۱۱ آذر ۱۳۹۸ | ۵ ربیع‌الثانی ۱۴۴۱ | اذان ظهر: ۱۱:۵۴ |
غروب آفتاب: ۱۶:۵۱ | اذان مغرب: ۱۷:۱۱ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۰۹ | اذان صبح فردا: ۰۵:۲۸ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۵۷ |

یادداشت | جواد محرمی

شما عزادارید گوش‌های ما هم مخملی است!

خوب شد تقی به توقی خورد تا برخی چهره‌های هنری و سینمایی مشهور پس از مدت‌ها با ژست حمایت از مردم عرض اندام کنند، آن هم به شکلی کاملاً تابلو با انتشار یک بنر در فضای مجازی که یعنی ما عزاداریم، آنقدر خنده‌دار که حسام آشنا هم احساس کند نباید عقب بماند و توئیت کند منم سوگوارم! واقعاً چه نمایش مضحکی شده است. همه آنها که باید الان پاسخگو باشند مدعی شده‌اند که ما عزادار مردمیم. یک نفر یک بنر درست کرده اول از همه به دست مهناز افشاری که اصلا ایران نیست رسانده تا منتشر کند و یک بیانیه هم نوشته که ما داغدار مردمیم، بعد از خواننده لس‌آنجلسی گرفته تا بازیگر خارج‌نشین دوتابعیتی آن را در فضای مجازی منتشر کرده‌اند و انگار نه انگار که مسبب اصلی این وضعیت همین افراد هستند. مدافع مردم بودن خوب است اما اگر آدم فکرش را به کار نیندازد و وامدار جریان‌ها و دسته‌ها و افراد باشد و استقلال فکری نداشته باشد خیلی وقت‌ها به جای حمایت از حق پشت ناحق می‌ایستد. واقعا چه کسی فکر می‌کرد کسانی که در موسم انتخابات مردم را ترغیب و تشویق به رأی دادن به یک جریان سیاسی کردند به جای عذرخواهی از مردم فرار رو به جلو کنند. وقتی جلوی دوربین‌ها توی چشم مردم نگاه می‌کنیم و می‌گوییم اگر به فلانی رأی ندهید دلار ۵هزار تومان می‌شود، امریکا حمله می‌کند، جنگ می‌شود، قحطی می‌شود و اگر به فلانی رأی بدهید همه چیز گل و بلبل می‌شود و بعد از دو سال اوضاع نه تنها بهتر نمی‌شود که گرانی و بیکاری به وضعیت بغرنج‌تری می‌رسد، این شجاعت و صداقت و جوانمردی می‌خواهد که به مردم بگوییم اشتباه کردیم. باز گلی به جمال آن فوتبالیست مشهور که اخیراً در یک جمله برای مردم نوشت حلالم کنید. اینکه خودمان را به نفهمی بزنیم و بنری را که دیگران خارج کشور تهیه و تدارک دیده‌اند و به دستمان رسانده‌اند همزمان و به طور زنجیره‌ای منتشر کنیم که اسمش دفاع از مردم نیست. اینکه یک پایمان ایران باشد و پای دیگرمان امریکا و اروپا و کانادا و از آنجا فکر کنیم داریم فضای کشور را رصد می‌کنیم خیالبافی بیش نیست. این نمی‌شود که داخل کشور پول دربیاوریم، خارج کشور خرج کنیم، مالیات هم ندهیم، فیلم‌های سخیف و ضدفرهنگی بسازیم و بازی کنیم و برای خوشامد خارجی‌ها فیلم‌های سیاه از داخل بسازیم و از فقر مردم پول دربیاوریم و آبروی کشور و مردم خودمان را برای پول ببریم و دست آخر برای خالی نبودن عریضه یک بنر و یک بیانیه منتشر کنیم که بله یعنی ما ایرانی هستیم و از غم هموطنانمان می‌سوزیم. این رسمش نیست و اگر رسمش کرده‌اند رسم جوانمردانه‌ای نیست. اگر واقعاً دوستدار مردمیم باید از اشتباهاتمان درس بگیریم و آنها را در انتخاب سرنوشتشان به اشتباه نیندازیم و اگر مردم را به اشتباه انداختیم و کشور را به عقب برگرداندیم، دست‌کم اگر شهامت عذرخواهی نداریم، طلبکار نباشیم.

کتاب

کتاب زندگی شهید هسته‌ای دکتر مجید شهریاری به چاپ دوم رسید

چاپ دوم کتاب «استاد» خرده‌روایت‌هایی از زندگی شهید هسته‌ای، دکتر مجید شهریاری توسط انتشارات شهید کاظمی منتشر شد.

به گزارش «جوان» در این کتاب حدود ۲۰۰ خاطره از دوستان، دانشجویان، همکاران، همسر و فرزند شهید مجید شهریاری که همگی از آن استاد شهید درس گرفته‌اند، ذکر گردیده است.

در بخشی از این کتاب می‌خوانیم: «تمام آنها که آموخته‌اند، از تعهدش، نکته سنجیش، سخاوت علمیش، پدرانه‌هاش، رفاقتش، اخلاصش، عاشقانه‌هاش، لطافتش، جدیتش، صبر و ایستادگیش و...

که تمام اینها، تنها گوشه‌ای از وجود شهید است. او به راستی تحقق یک مسلمان واقعی بود در یک جسم خیلی عادی. تجلی یک عالمه صفات ناب و متفاوت، همه در کنار هم.

این کتاب نقل روزهایی است که شاید دیگر در بین آدم‌ها غریب باشند. نقل فضایی است که در آن، درس‌ها درونی و جزئی از وجود مخاطب او می‌شد، فرقی نمی‌کرد که آن مخاطب شاگرد بود، استاد بود، دوستش، همسرش یا دخترکش، دفتردار یا حتی کارمند ساده آبدارخانه دانشکده. مهم این بود که درس می‌گرفت و آن درس را فراموش نمی‌کرد. این کتاب نقل فضایی ساده و صمیمی است که در آن، سخت‌ترین مسائل علمی روز دنیا، به زیباترین نحو حل می‌شد، با تلاشی پر از انگیزه، توکل، با لبخند و عشق به رشد و بالا رفتن و بالا بردن.» چاپ دوم کتاب «استاد» خرده‌روایت‌هایی از زندگی استاد شهید دکتر مجید شهریاری به قلم فاطمه شایان پویا در قطع رقعی و ۲۳۲ صفحه، همزمان با ایام سالروز شهادت شهید شهریاری و هفته بسیج توسط انتشارات شهید کاظمی منتشر شد.

حکمت

حکمت ۳۸۵

از خواری دنیا نزد خدا همان بس که جز در دنیا، نافرمانی خدا نکنند و جز با رها کردن دنیا به پاداش الهی نتوان رسید.

جشنواره فجر باز هم درگیر حاشیه‌ای به نام «کاخ جشنواره» شد

مسیر انحرافی از ملت تا میلاد برای گم‌شدن خواسته‌های اصلی فجر

در حالی که سینمای ایران سال‌هاست از بی‌برنامگی و نداشتنِ راهبرد مشخص برای ارتقای کیفیت هنری و محتوایی آثار رنج می‌برد برخی رسانه‌ها با طرح مسائل کاملاً فرعی مثل مکان برگزاری و پردیس رسانه‌ها به طور کلی مطالبات اصلی را به حاشیه می‌برند

■ **هادی عسگری**

در روزهایی که موضوع کیفیت فیلم‌های متقاضی حضور در سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر به عنوان مسئله‌ای جدی مطرح شده است، بعضی از محافل سینمایی و رسانه‌ای با پیش کشیدن مسئله‌ای حاشیه‌ای با عنوان «کاخ جشنواره» باعث انحراف خواسته برحقی چون بالا بردن میزان کیفیت آثار جشنواره فجر شده‌اند.

کاخ جشنواره، عنوانی است که برای محل استقرار رسانه‌ها و منتقدان در جشنواره فیلم فجر به کار می‌رود، البته نه «مرکز همایش‌های برج میلاد» و نه «پردیس سینمایی ملت» هیچ کدام به لحاظ شکل و کارکرد به کاخ شباهتی ندارند.

■ **ملت یا میلاد مسئله این است؟!**

در حالی که سینمای ایران سال‌هاست از بی‌برنامگی و نداشتن راهبرد مشخص برای ارتقای کیفیت هنری و محتوایی آثارِ رنج می‌برد برخی رسانه‌ها با طرح مسائل کاملاً فرعی مثل مکان برگزاری و پردیس رسانه‌ها به طور کلی مطالبات اصلی را به حاشیه می‌برند.

سینمای ایران بیش از هر زمان دیگری درگیر نوعی مدیریت باری به هر جهت و بی‌برنامگی است و این را می‌شود از نوع محتوا و جنس ضعیف کیفیت آثار سینمایی این سال‌ها مشاهده کرد.

سینمای ایران حالا بی‌برنامه‌تر از هر زمان دیگری گذران امور می‌کند و به جای اتاق فکرهای قوی که بار کارشناسی بالایی دارند این سرمایه‌گذاران و محافل پشت پرده هستند که فضای محتوایی فیلم‌ها را مدیریت می‌کنند.

در چنین وضعیتی مشاهده می‌شود که برخی رسانه‌های سینمایی مطالبات اصلی را به سمت حاشیه‌هایی چون مکان برگزاری جشنواره می‌برند و بدیهی است که مدیریت ضعیف سینمایی وزارت ارشاد هم ترجیح می‌دهد مطالبه اصلی در همین سطح باقی بماند.

اینکه اهالی رسانه در کدام سینما یا پردیس سینمایی مستقر شوند، برخلاف آنچه بعضی از اهالی رسانه مطرح می‌کنند، مسئله مهم و حادی به شمار نمی‌رود. برعکس اینکه خبرنگاران سینمایی و منتقدان فیلم در کدام سینما حضور داشته باشند، تقریباً مسئله‌ای صنفی است و برای میلیون‌ها دوستدار سینما که فیلم‌های جشنواره فجر را در سینماهای منتخب تهران و شهرستان‌ها تماشا می‌کنند، اصلاً موضوع قابل بحث و دارای اهمیتی نیست.

خسرو دهقان: اساساً کجایی مکان حضور خبرنگاران و اصحاب رسانه در جشنواره فیلم فجر چندان موضوع بااهمیتی نیست

با این وجود، هر ساله برخی از رسانه‌هایی که اغلب جزو جریان اصلی رسانه‌ای کشور هم نیستند، کانال‌های تلگرامی و خبرنامه‌های گمنام در شبکه‌های اجتماعی با ایجاد موجی از انتقاد، به گونه‌ای وانمود می‌کنند که هیچ مسئله‌ای برای برگزاری جشنواره فجر مهم‌تر از محل استقرار خبرنگاران و منتقدان نیست! این درحالی است که صرفاً کارکرد محل استقرار اهالی رسانه به دلیل میزبانی از نشست‌های رسانه‌ای فیلم‌هاست و غیر از این کارکرد خاصی برای آن نمی‌توان متصور بود.

خسرو دهقان، منتقد پیشکسوت سینما در این باره به تسنیم می‌گوید: «اصحاب رسانه طی سال‌های گذشته در مکان‌های مختلفی حضور داشته‌اند و هربار تجارب متفاوتی را کسب کرده‌اند. اساساً کجایی مکان حضور خبرنگاران و اصحاب رسانه در جشنواره فیلم فجر چندان تعیین‌کننده نیست و نمی‌دانم چرا اکنون چنین بحث‌هایی مورد توجه برخی از اهالی سینما قرار گرفته است، انگار حالمان خیلی خوب شده و تمام مشکلاتمان حل شده که به چنین موضوعی در قامت مسئله‌ای مهم در سینمای ایران نگاه می‌کنیم! توجه به این موضوع در وضعیت کنونی سینمای ما بسیار عجیب است! اینکه پرداختن به مکان برگزاری جشنواره فیلم فجر به مسئله‌ای فراگیر تبدیل می‌شود، ناشی از بی‌مسئلگی برخی دوستان است. ما مسائل جدی و مهم‌تری در سینمای ایران داریم و انگار دوستان بی‌مسئله شده‌اند.»

■ **عزم جدی برای پایان خانه به دوشی**

حمیدرضا مدقق، منتقد سینما می‌گوید: ساخت مکان معینی که مختص برگزاری جشنواره فیلم فجر باشد، اتفاقی بوده که باید طی سال‌های قبل رخ می‌داد و لازم بود معاونت سینمایی، سازمان سینمایی و شهرداری با همکاری یکدیگر فضای معینی را در قسمتی از شهر تهران به عنوان مکان برگزاری جشنواره‌های فرهنگی- هنری به ویژه رویدادهای سینمایی در نظر می‌گرفتند. بیشتر جشنواره‌های معتبر دنیا یا شهرهایی که در آنها جشنواره‌های فرهنگی- هنری برگزار می‌شود، مکان مخصوصی برای برپایی جشنواره‌ها دارند، این اتفاق درباره جشنواره فیلم فجر نیز باید رخ می‌داد که تاکنون به دلایل مختلف روی نداده است، با این وجود، ماهی را هر وقت از آب بگیریم تازه است و بهتر است این موضوع را به شکل ریشه‌ای حل کنیم و به امید خدا طی سال‌های آینده شاهد احداث و اختصاص مکانی ویژه برگزاری جشنواره‌های سینمایی به‌ویژه جشنواره فیلم فجر باشیم.»

دبیر جشنواره فیلم فجر از سوی رئیس سازمان سینمایی منصوب می‌شود و جشنواره فیلم فجر هویتی فراتر از سازمان سینمایی ندارد. برای همین اگر قرار است برای این جشنواره اتفاق نو و مثبتی رخ دهد، این اتفاق ابتدا باید در ذهن مدیران سازمان سینمایی و مسئولان ارشد وزارت ارشاد رخ دهد.

تهران، محل دائمی برگزاری جشنواره فیلم فجر، دارای پردیس‌های سینمایی متعددی است. در کنار آن سینماهای بزرگ و مراکزی مانند «مرکز همایش‌های برج میلاد» وجود دارند که عملاً توانایی میزبانی از جمعیت بالای خبرنگاران و منتقدان سینما را دارند. اگر چه در ذهن برخی از اهالی رسانه دوقطبی «ملت- میلاد» ایجاد شده، ولی می‌توان حتی فراتر از این دو گزینه، به محل‌های دیگری برای استقرار آنچه خبرنگاران به آن «کاخ جشنواره» می‌گویند، فکر کرد ولی اینکه چرا سازمان سینمایی نمی‌خواهد فکری برای پایان دادن به این حاشیه هر ساله بدهد، سؤالی است که هنوز برای آن پاسخی پیدا نشده است.

به نظر می‌رسد این سازمان می‌تواند با تعیین محلی دائمی برای برگزاری جشنواره‌های ملی و جهانی فیلم فجر، حداقل باعث شود تا دعواهای سطحی میان اهالی رسانه‌ها درباره اینکه کجا برای برگزاری جشنواره بهتر است، خاتمه یابد، البته به شرط اینکه مدیران این نهاد دولتی خودشان از اینکه اهالی رسانه درگیر چنین دعوای پیش‌پاافتاده‌ای باشند و به مسائل جدی‌تر سینما و برگزاری جشنواره فجر فکر نکنند، راضی و خشنود نباشند!

نما | حسین کشتکار

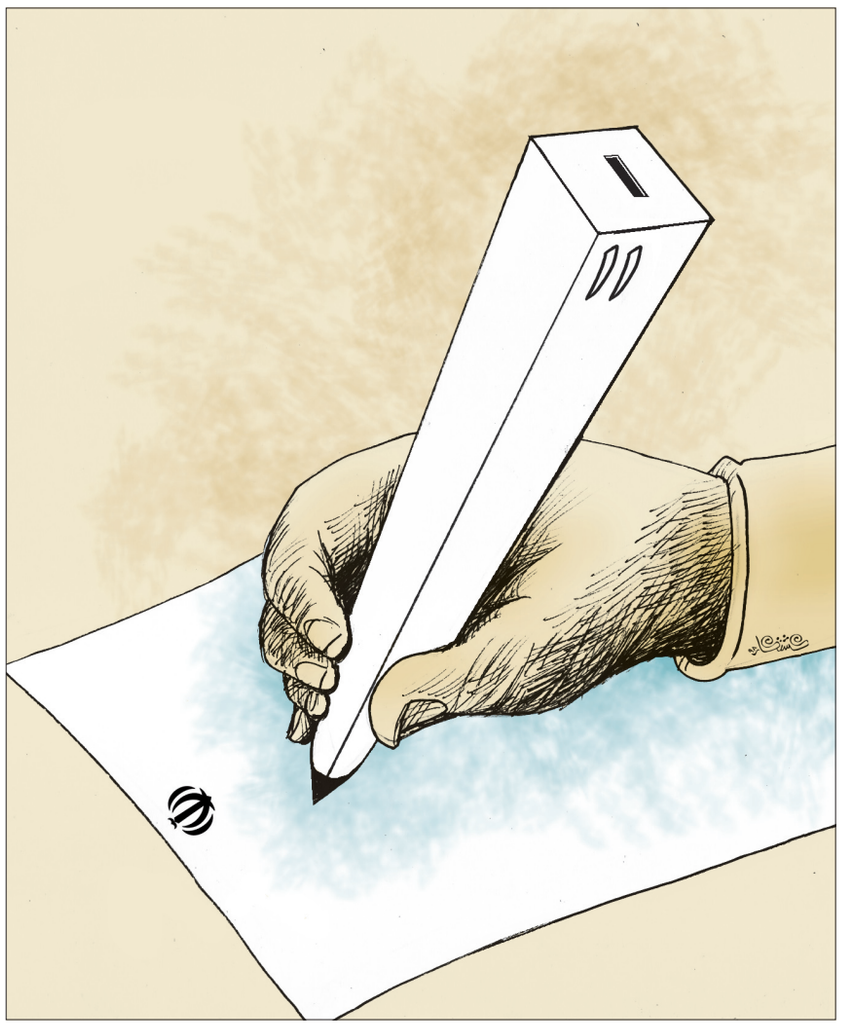

انتقاد بهروز غریب‌پور از وضعیت تئاتر

پول و پارتی جای آموزش تئاتر را گرفته است

بازیگر تئاتر شدن حتماً نیازمند حضور در کلاس‌های تئاتر نیست. امروزه در آموزش تئاتر، به پول و پارتی اهمیت زیادی داده می‌شود.

بهروز غریب‌پور و منوچهر اکبرلو دو استاد برجسته تئاتر کودک و نوجوان در نشست «ضرورت آموزش تئاتر از مقطع ابتدایی به دانش‌آموزان به مثابه یک نیاز جدی» به گفت‌وگو نشستند.

بهروز غریب‌پور استاد و مدرس هنرهای نمایشی در این نشست، گفت: باید بدانیم اگر تئاتر بخواهد به نظام آموزش و پرورش وارد شود، ابتدا باید کسانی که وظیفه تعلیم را برعهده دارند یعنی معلمان و مربیان وارد این عرصه شوند. وی با اشاره به فهم غلط از تئاتر حتی در کتاب‌های منتشر شده آموزش تئاتر، افزود: اگر تئاتر را درست نشناسیم، بهتر است فراموشش کنیم، حتی در سطوح عالی در دانشگاه‌ها ولی اگر بشناسیم، این را خواهیم دانست که تئاتر از ابتدای خلقت تاکنون، با ترکیب بیان و بدن، محمل آموزش بوده است. وقتی وظیفه تئاتر را نه صرفاً تربیت بازیگر بلکه فرصتی برای انتقال مفاهیم درست انسانی و اجتماعی به کودکان بدانیم، پس درس تئاتر باید پیش از الفبا به کودکان آموزش داده شود. غریب‌پور افزود: تئاتر الفبای زندگی است. در یونان باستان، تئاتر را ادامه کلاس فلسفه می‌دانستند، یعنی در تئاتر می‌گفتند چگونه نگاه کنیم. تئاتر در سطح عالی، یعنی چگونگی نگاه به جهان. ما در تئاتر، زندگی را تعطیل نمی‌کنیم. وی در موضوع دیگری، ضمن برشمردن آسیب‌های آموزش تئاتر در کشور بیان کرد: حتماً نباید در کلاس تئاتر بازیگر شد. تئاتر نیاز به طراح صحنه، گریمور، کارگردان و... نیز دارد ولی در آموزش‌های تئاتری که امروزه وجود دارد، به چهره زیبا و پول و پارتی اهمیت زیادی داده می‌شود. مجری برنامه در ادامه گفت‌وگو، ضمن بیان اینکه مخاطب این جلسه باید مسئولان و تصمیم‌گیرندگان باشند، عنوان کرد: بحث اصلی این است که ابتدا باید معلمان و مربیان ساخته شوند. باید بدانیم رسالت معلمان در این زمینه چیست. وی سپس این سؤال را مطرح کرد که چطور می‌توانیم این نگاه را در معلمان تقویت کنیم و آیا برنامه‌ای در این سال‌ها برای تقویت این قضیه داشته‌ایم یا نه؟

منوچهر اکبرلو پژوهشگر، مدرس و نمایشنامه‌نویس کودک نیز در پاسخ به این سؤال، سخنان خود را اینگونه آغاز کرد: من اعتقاد دارم اتفاقاً مخاطب این جلسه معلمان نیستند، چون ما هنوز چرایی آموزش تئاتر برای کودکان را نمی‌دانیم. وی ادامه داد: به نظر من چیزی تحت عنوان آموزش تئاتر برای کودکان در مدارس، غلط است، غیر از هنرستان‌ها که وظیفه آموزش مهارت را دارند. هدف مدرسه چیست؟ هدف نهایی آموزش و پرورش در تمام دنیا، تربیت یک شهروند متعهد و مسئول است که قوانین را بداند، قانونمند باشد و بتواند در جامعه درست زندگی کند. وی در توضیح این مطلب افزود: اگر قرار باشد یک شهروند مسئول تربیت کنیم، در این میان، دادن نمایشنامه به یک کودک کار غلطی است. من ابتدا موافق زنگ تئاتر در مدارس بودم ولی الان مخالفم، چون الان خودم معلم هستم و سرباز پیاده این مسیر و آگاهم. من تئاتر را نفی نمی‌کنم ولی با دوستانم به این نتیجه رسیده‌ایم که تئاتر یک ابزار تربیتی است.

اکبرلو در تکمیل سخنان خود ادامه داد: مشکلات مدارس دو دسته‌اند؛ اصطلاحاً مشکلات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری. مدارس ما تا زمانی که در این سطح از مشکلات سخت‌افزاری نظیر مدارس استیجاری، نبود امکاناتی مثل وسایل سرمایشی و گرمایشی استاندارد، تعداد زیاد دانش‌آموزان و نسبت کم معلمان به دانش‌آموزان در مدارس، حقوق کم معلمان و... هستند، نمی‌توانند زنگ تئاتر داشته باشند.

وی در ادامه عنوان کرد: تئاتر باید خود برود سراغ مسائل، زیرا ابزار تربیتی است، البته نه تحت عنوان تئاتر بلکه به شکل نمایش خلاق. هیچ کشوری در دنیا درسی به نام آموزش تئاتر ندارد، بلکه آموزش خلاق دارند. با بچه‌ها به عنوان بازیگر برخورد نمی‌کنند. در آموزش خلاق، بازی می‌کنند، مثل خاله بازی و دکتر بازی. قرار نیست به هیچ عنوان به آنها میزانسن یاد بدهیم بلکه نمایش خلاق، برگرفته از بازی‌هایی است که ویژگی‌های نمایشی دارند. نمایش خلاق، ترکیبی از هنرهای دیگر است مثل موسیقی و داستان‌گویی و...

اکبرلو با اشاره به اینکه اول خودمان باید بدانیم در حوزه آموزش در مدارس چه می‌خواهیم، افزود: رویکرد ما غلط است. ما تا وقتی که ندانیم چه می‌خواهیم، نمی‌توانیم به آسیب‌شناسی طرح و ایده خود بپردازیم.

مدیرکل دفتر موسیقی وزارت ارشاد مطرح کرد

حوزه موسیقی «نقشه راه استراتژیک» ندارد

مدیرکل دفتر موسیقی وزارت ارشاد با اشاره به ضعف و فقدان اسناد بالادستی در حوزه موسیقی معتقد است حوزه موسیقی از فقدان یک «سند جامع» یا یک «نقشه راه استراتژیک» رنج می‌برد.

محمداللهیاری‌فومنی با اشاره به اینکه موسیقی جزو حوزه‌هایی است که اسناد بالادستی زیادی ندارد به مهر می‌گوید: همین موضوع باعث شده که در فرآیندهای اداری به صورت روزمره دچار عدم‌شفافیت و تکرار برخی رویه‌های اداری شویم که همین شرایط موجب بروز اشکالاتی می‌شود که می‌توانیم نسبت به اصلاح آنها گام‌های مؤثری برداریم. در این راستا طبیعی است که قدری ضعف در اسناد و قوانین بالادستی حوزه موسیقی وجود داشته باشد.

مدیرکل دفتر موسیقی وزارت ارشاد در ادامه می‌افزاید: به طور مثال شما در مصوبات مجلس شورای اسلامی، شورای عالی انقلاب فرهنگی و برنامه‌های توسعه کشور، ممکن است احکامی را مشاهده کنید که مرتبط با حوزه موسیقی است اما این احکام قطعاً در فعالیت‌های دیگر از جمله کتاب و کتابخوانی، نمایش، هنرهای تجسمی و سینما شکل پررنگ‌تری دارد. به عبارتی می‌توان گفت ضعف و فقدان اسناد بالادستی در حوزه موسیقی، شرایطی را فراهم آورده است که بسیاری از امور روزمره در رابطه با هنرمندان موسیقی به دلیل عدم شفافیت، موجب بروز سوءتفاهم‌ها و کندی در رویه‌هایی شده که می‌توانیم روی آنها تمرکز بیشتری داشته باشیم.

این مدیر فرهنگی خاطر نشان می‌کند: آنچه برای من از همان ابتدای ورود به دفتر موسیقی به‌شدت مورد توجه بود، در دستور کار قرار دادن یک برنامه مهم و فوری بود که بتواند این نقیصه را در رابطه با قوانین بالادستی حوزه موسیقی جبران کند، چراکه معتقدیم این حوزه از فقدان یک «سند جامع» یا شاید یک «نقشه راه استراتژیک» رنج می‌برد.

اللهیاری‌فومنی با تأکید بر اینکه به رسمیت شناختن صنوف حوزه موسیقی یکی از نکات بسیار مهم و حیاتی است که ما روی آن تمرکز زیادی داریم، اظهار می‌دارد: ما در سایر حوزه‌های فرهنگی- هنری با اصنافی روبه‌رو هستیم که در حوزه فعالیت‌های صنفی خود کارهای زیادی انجام می‌دهند، اما در حوزه موسیقی سن فعالیت‌های صنفی کمتر است، با این همه ما طی این مدت شاهد فعالیت مجموعه‌هایی چون «خانه موسیقی»، «مجمع تولیدکنندگان آثار شنیداری» یا «انجمن هنرمندان موسیقی» بوده‌ایم که هر کدام می‌توانند به سهم خود در ارتقای شرایط فعلی حوزه موسیقی همراه ارزشمندی باشند. من معتقدم بسیاری از مسائلی که ما در رابطه با اجراهای صحنه‌ای و تولیدات موسیقی داریم با کمک این اصناف قابل حل است.

سینما

تجلیل خانواده شهدای فاطمیون از عوامل «منطقه پرواز ممنوع»

خانواده شهدای لشکر فاطمیون از هنرپیشه‌های نوجوان فیلم سینمایی «منطقه پرواز ممنوع» تجلیل کردند.

به گزارش تسنیم، فیلم سینمایی «منطقه پرواز ممنوع» با حضور خانواده شهدای لشکر فاطمیون و عوامل فیلم در سینمای تربیت و فرهنگ استان قم اکران و در پایان از هنرپیشه‌های نوجوان این فیلم توسط خانواده شهدای فاطمیون تجلیل شد. در این فیلم که برای مخاطب نوجوان تولید شده است، یکی از سه قهرمان نوجوان فیلم، افغانستانی است که با خلاقیت و هوش سرشارش در مسیر نخبگی گام برمی‌دارد.

فیلم سینمایی «منطقه پرواز ممنوع» روایتگر داستان سه نوجوان است که حین آماده شدن برای مسابقه ساخت پهپاد، با پیدا شدن یک یوزپلنگ در حوالی محل زندگیشان، وارد مسائل و درگیری‌های مختلف و مهیجی می‌شوند. فیلم سینمایی «منطقه پرواز ممنوع» پرمخاطب‌ترین فیلم جشنواره کودک و نوجوان اصفهان بوده و جایزه بهترین بازیگر این جشنواره را هم از آن خود کرده است. شهرهای بدون سینما یکی از اهداف فروش فیلم سینمایی «منطقه پرواز ممنوع» بود که از همان ابتدا و حتی پیش از زمان اکران در سینماهای سراسر کشور، امکان نمایش در آنها فراهم شد. اکران در شهرهای بدون سینما به وسیله سینماسیار انجام شد و تاکنون در این نقاط بیش از ۳۰هزار نفر به تماشای فیلم «منطقه پرواز ممنوع» نشسته‌اند.

بیانیه هنرمندان، نویسندگان و شاعران بسیجی درباره اغتشاشات اخیر

اجازه سوءاستفاده ضدانقلاب و دشمنان از حوادث اخیر را نمی‌دهیم

جمعی از هنرمندان، نویسندگان و شاعران بسیجی کشور نسبت به سوءاستفاده دشمنان کشور، نظام و انقلاب از اغتشاشات اخیر بیانیه‌ای صادر کردند.

به گزارش «جوان» در بیانیه هنرمندان بسیجی آمده: طی دو سه هفته اخیر شاهد سوءاستفاده جریانات ضدانقلاب و دشمنان ملت ایران به واسطه افزایش قیمت بنزین در کشور بودیم. بنیانگذار انقلاب اسلامی همواره از قشر محروم و مستضعف به عنوان ولی نعمتان اصلی انقلاب یاد می‌کردند. بدیهی است که این شرایط از جهات مختلف موقعیت را برای سوءاستفاده دشمنان نظام اسلامی و عناصر ضد انقلاب مهیا کرد. در این شرایط تلخ مشاهده می‌شود که برخی چهره‌های سینمایی و هنری که اتفاقاً در مقایسه با طیف گسترده جامعه هنرمندان متعهد و دلسوز کشور در اقلیت هستند به جای جبران عملکرد اشتباه خود در انتخابات‌های گذشته با فرار رو به جلو مدعی ماجرا شده و در فضای مجازی خود را در موضع دفاع از مردم قرار می‌دهند. در صورتی که این افراد باید بیش و پیش از هر اقدامی نسبت به عملکرد خود در ترغیب و تشویق مردم برای رأی دادن به جریان‌هایی که کارنامه آنان ثابت کرده تعهدی به اقشار محروم و مستضعف جامعه ندارند پاسخگو باشند و این طنز تلخ روزگار ماست که به جای عذرخواهی از ملت باردیگر مواضعی فرافکنانه اتخاذ می‌نمایند. هنرمندان، نویسندگان و شاعران متعهد و انقلابی کشور با مرزبندی از فرصت‌طلبی و سوءاستفاده تعدادی از فعالان هنری که در غفلتی عجیب و به تأسی از اتاق فکرهای مشکوک مواضعی همسو با دشمنان این مرز و بوم اتخاذ می‌کنند اعلام می‌نماید که اجازه سوءاستفاده ضد انقلاب و حرکت‌های ضد ملی را نمی‌دهد و ادامه راه امام راحل، شهدای انقلاب و دفاع مقدس و پیروی از منویات رهبری معظم انقلاب را تنها راه تحقق عدالت و پیشرفت کشور می‌داند.

این بیانیه می‌افزاید: بی‌تدبیری در مدیریت قیمت بنزین طی شش سال اخیر که شامل کنار گذاشتن کارت سوخت و سهمیه‌بندی بنزین شد و موجبات قاچاق میلیون‌ها لیتر ثروت ملی و ضربه خوردن به منافع ملی را فراهم کرد در کنار ضعف مدیریت اقتصادی و بی‌توجهی به منویات رهبر معظم انقلاب در تقویت تولید ملی و ایجاد اشتغال همگی زمینه‌ساز نارضایتی در میان قشر محروم و مستضعف جامعه شد. ما هنرمندان انقلابی ضمن حمایت از مطالبات بحق مردم امیدواریم با هوشیاری جامعه هنری کشور اجازه سوءاستفاده دشمنان انقلاب سلب شده و فضای نقد و بررسی دلسوزانه و مدبرانه به سوی پیشرفت و عدالت و نیل به آرمان‌های متعالی انقلاب اسلامی مهیا شود. انتظار این است که هنرمندان اصیل و حقیقی فریب القائات اتاق فکرهای عبری- عربی- غربی را نخورند و مدافع عزت ملت غیور و شهیدپرور ایران باشند.